

flere egnede boliger frigøres. Der skal tillige bygges flere ungdomsboliger.

Spm. nr. S 3478

Til socialministeren (7/8 01) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Hvad gør ministeren for at sikre, at unge kvinder, der flytter eller vil flytte hjemmefra for at undgå tvangsægteskaber, har relevante botilbud, og vil ministeren arbejde for, at der bliver oprettet en række bofællesskaber med sociale og psykologiske støttefunktioner, hvor de unge kvinder kan bo og få den nødvendige støtte?«

Svar (20/8 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Kommunerne har efter serviceloven flere muligheder for at yde hjælp til unge, der har problemer.

Efter servicelovens § 5 har kommunerne pligt til at sørge for, at børn og unge kan få gratis rådgivning med henblik på løsning af vanskeligheder i familien. Indholdet af kommunernes vejledningsforpligtelse er beskrevet i Socialministeriets vejledning af 19. december 2000 om særlig støtte til børn og unge.

Det kan tilføjes, at Socialministeriet i 1999 udgav bogen »Anonym rådgivning af børn og unge«, der opsamler og formidler en række erfaringer omkring rådgivning af børn og unge.

Kommunerne kan efter en konkret vurdering iværksætte en særlig støtte efter servicelovens § 40. Det er en betingelse for anvendelsen af bestemmelsen, at det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnet eller den unges særlige behov.

Foranstaltninger efter § 40 kræver som udgangspunkt samtykke, idet der er tale om tilbud til familien baseret på et samarbejde mellem forvaltningen og familien.

Børn og unge-udvalget i kommunerne kan dog træffe afgørelse om tvangsmæssige foranstaltninger, herunder anbringelse uden for hjemmet uden forældrenes samtykke. Hvis det er nødvendigt og den unge er indforstået hermed kan et ophold uden for hjemmet forlænges til den unge fylder 23 år.

Afgørelse om tvangsmæssig anbringelse kan træffes, hvis der er åbenbar risiko for, at den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade ved opholdet i hjemmet. En sådan åbenbar risiko vil efter omstændighederne kunne foreligge i form af tvang til indgåelse af ægteskab.

Det kan oplyses, at i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet kan der efter servicelovens § 57, stk. 3 træffes afgørelse om overvåget samvær, om afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og den unge, samt afgørelse om, at den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene.

Der kan klages til Den Sociale Ankestyrelse over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget.

Det er efter min mening vigtigt, at der i kommunerne i disse sager udfoldes stor fantasi i benyttelsen af de ydelser, der allerede er i lovgivningen, ikke mindst bestemmelserne om rådgivning og vejledning. Jeg mener, der er vigtigt at forsøge via dialogen, dvs. frivillighedens vej, at forhindre gennemførelse af planer om tvangsægteskab. En tvangsmæssig anbringelse – som kan blive en nødvendig udgang i disse sager – kan medføre store menneskelige omkostninger både for familien og den unge.

Spm. nr. S 3392

Til indenrigsministeren (1/8 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren oplyse, hvordan oplysningerne om at uledsagede børn forsvinder, er forenelig med ministerens planer om at lempe reglerne for opholdstilladelse for disse grupper?«

Svar (14/8 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Dansk Røde Kors har i anden anledning oplyst, at stort set alle de uledsagede mindreårige asylansøgere, der forsvinder under deres ophold her i landet, er drengene i alderen 15-17 år.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 3395 fra samme spørger får en uledsaget mindreårig asylansøger efter den nugældende praksis sin asylansøgning behandlet i de almindelige asylprocedurer, hvis den pågældende efter en konkret og individuel vurdering findes tilstrækkelig moden til at gennemgå en egentlig